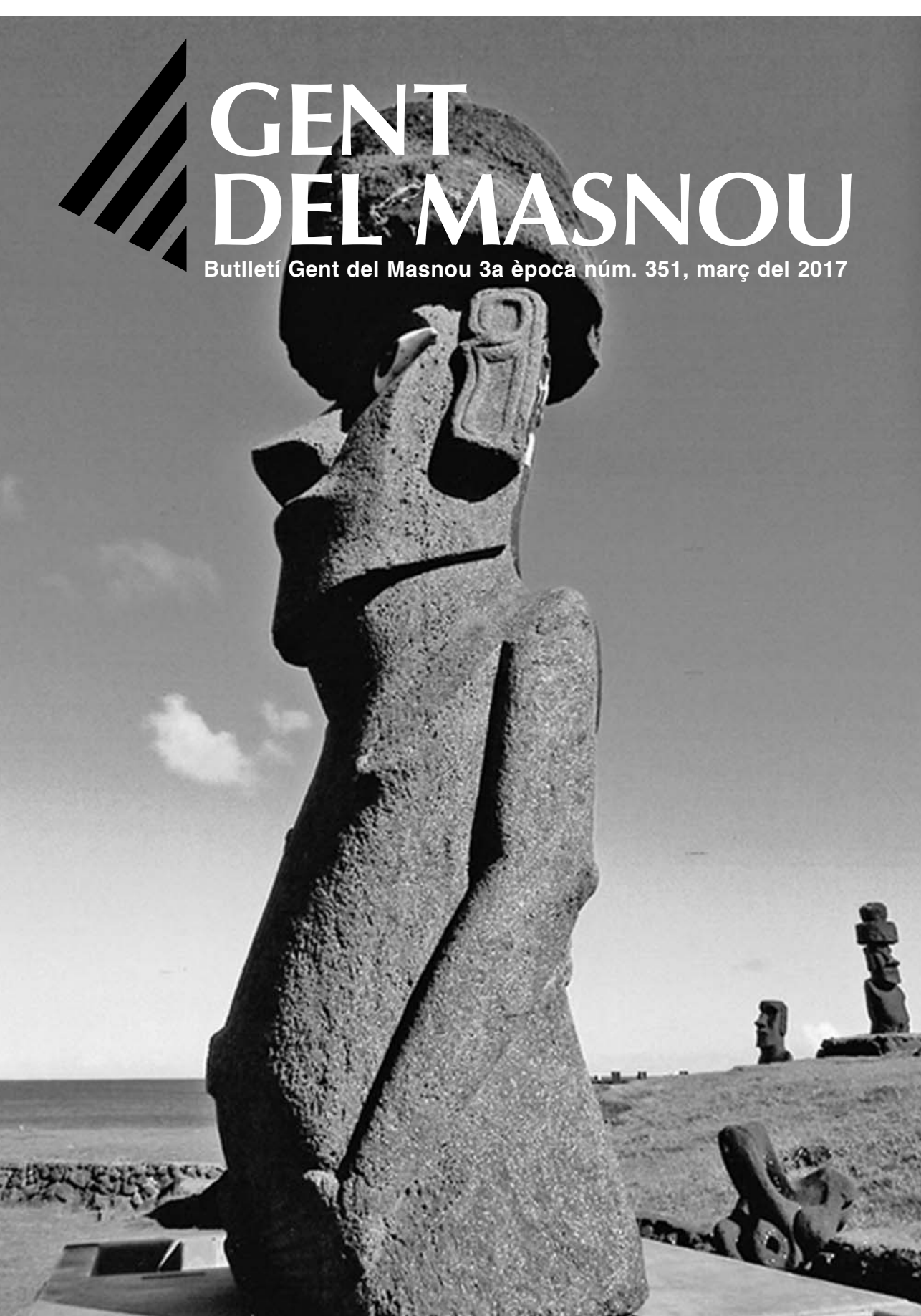

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 351, març del 2017

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Tallers Masnou

G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

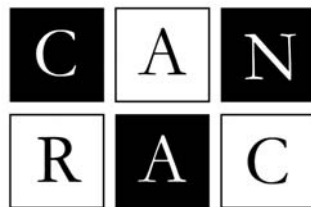
Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Can Rac rep un premi per la seva innovació i recerca

Volem felicitar l'empresa Can Rac SCP pel premi **Menció especial**, que han rebut de la Fundació Oficis de la Carn i la Federació Catalana de Carnissers i Cansaladers-Xarcuters, organitzadores, per segon any, del Concurs de Botifarra d'ou artesana.

El certamen consta de dues distincions: **Millor botifarra d'ou artesana tradicional** i **Millor botifarra d'ou artesana innovadora**; i és en aquest últim apartat on el nostre xarcuter i tot l'equip que hi treballa han obtingut el premi.

Can Rac és un col·laborador habitual en el nostre butlletí; per aquesta raó ens felicitem pel seu èxit i desitgem que la satisfacció de la feina ben feta no s'aturi i ens pugui continuar oferint innovació i recerca en aquest ofici tan arrelat i tradicional. Moltes felicitats i enhorabona!

Ramon Oliver, ajupit al centre, mostrant amb altres companys guardonats els diplomes acreditatius.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Rapa-Nui

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEES GENERALS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2017

D'acord amb els estatuts de Gent del Masnou, es convoca l'**Assemblea General Ordinària i Extraordinària** per al diumenge dia 30 d'abril de 2017, a les 12 del migdia, al local social,

Més informació pàg. 19

fins el 25/3
A la sala d'exposicions
de GDM
Rapa Nui,
l'illa dels enigmes

Editorial

CASA NOSTRA, CASA VOSTRA

El dissabte 18 del mes passat una impressionant *marea blava* humana va negar la ciutat de Barcelona des de la plaça d'Uquinaona fins a fondre's al Mediterrani, aquest mar tan nostre que els tristos esdeveniments han convertit en la fossa comuna d'Europa.

Centenars de milers de persones vingudes d'arreu de Catalunya es van manifestar amb el clam unànime de: *Volem acollir*, llançat a tots els responsables d'aquesta allau immigratòria que empeny, dia rere dia, famílies senceres a fugir maldestrament de casa seva a la recerca d'empreses en una Europa que no acaba de reaccionar, tot i els tímids gestos i proclames de cara a la galeria.

Com a ciutadans europeus que som, fills o néts d'europeus que al seu dia no llunyà van patir semblant viacrucis forçats per guerres i persecucions a casa seva (també a casa nostra), no podem estar satisfets davant tanta desmemòria i evident manca de sensibilitat. És inajornable el compliment dels acords d'acollida a què s'han compromès els estats europeus, sense més dilacions; cal que aquest clam somogui les consciències i acceleri la presa de decisions dels qui tenen la responsabilitat més directa de tot aquest daltabaix i l'obligació de solventar-ho.

Simultàniament, a títol personal i si en tenim possibilitats, donem un cop de mà a alguna de les múltiples organitzacions que fan tasca humanitària i lluiten per pal·liar aquest desgavell, suplint la inoperància dels governs.

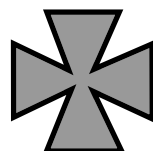
EL PULMÓ VERD DEL MASNOU

Finalment, després d'anys i panys de reivindicacions i promeses electorals, ha vist la llum la primera fase del Parc Vallmora, inaugurada amb tota solemnitat el diumenge 19 del mes passat. El dia es presentà assolellat, primaveral, i feia goig de passejar pels diferents trams i recorreguts pel nou parc de la vila, que amb aquesta mostra ja ben perfilada deixa entreveure com quedarà la totalitat quan es puguin veure materialitzades les properes fases, amb espais per a lleure infantil, zones de passeig i esport i un espai arbrat amb diferents espècies autòctones. Encara hi ha molta feina per fer, és clar, però cal donar la benvinguda a aquest primer tram i felicitar els responsables municipals per haver fet que aquest equipament ja sigui una realitat tangible. Ara toca gaudir-ne i, molt especialment, conservar-lo, tant pel que fa als serveis de manteniment municipals com amb la utilització cívica per part dels usuaris. Entre tots ho hem de fer possible.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
GENT AMB GENT <i>Carles Maristany i Salas</i>	6
JUSTÍCIA EN DEMOCRÀCIA ORGÀNICA <i>Joan Camps</i>	9
IN MEMÒRIAM <i>Ma Dolors Millet i Loras</i> <i>Joan Muray</i>	10
CRÒNIQUES <i>Joan Casals</i>	11
HISTÒRIES DE LA VILA <i>Joan Muray</i>	12
LA SORPRESA <i>Pep Parés</i>	14
"GRACIAS A LA VIDA" <i>Joan Maresme Duran</i>	15
SOM <i>Oriol Lugo</i>	16
LA PUNTA DE LA LLENGUA (84) <i>Esteve Pujol i Pons</i>	16
L'ESPASA DE SANT IGNACI DE LOIOLA <i>Josep Condeminas</i>	17
PARLEM DE LLIBRES <i>Pere Martí Bertran</i>	18
DITES I PERSONATGES POPULARS (37) <i>Albert Vidal</i>	18
CONVOCATÒRIA ASSEMBLEA DE GDM.....	19
TEATRE CAPITAL <i>Rosa M Isart</i>	20
O JUGUEM TOTS O PUNXEM LA PILOTA <i>Jofre Llobart</i>	20
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	21
ARRAN DE SÒL <i>Pledebuit</i>	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA <i>El Cullerot</i>	22

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Març 2017 --

1	dimecres	Dominguez
2	dijous	Ocata
3	divendres	Riera
4	dissabte	Fàbregas
5	diumenge	Fàbregas
6	dilluns	Aymar
7	dimarts	Dominguez
8	dimecres	Ocata
9	dijous	Riera
10	divendres	Fàbregas
11	dissabte	Viayna
12	diumenge	Viayna
13	dilluns	Ocata
14	dimarts	Aymar
15	dimecres	Riera
16	dijous	Fàbregas
17	divendres	Viayna
18	dissabte	Dominguez
19	diumenge	Dominguez St. Josep
20	dilluns	Ocata
21	dimarts	Riera
22	dimecres	Fàbregas
23	dijous	Viayna
24	divendres	Dominguez
25	dissabte	Aymar
26	diumenge	Aymar
27	dilluns	Riera
28	dimarts	Fàbregas

29	dimecres	Viayna
30	dijous	Dominguez
31	divendres	Aymar

-- Abril 2017 --

1	dissabte	Ocata
2	diumenge	Ocata
3	dilluns	Fàbregas
4	dimarts	Viayna
5	dimecres	Dominguez
6	dijous	Aymar
7	divendres	Ocata
8	dissabte	Riera
9	diumenge	Riera Diumenge de Rams
10	dilluns	Dominguez
11	dimarts	Aymar
12	dimecres	Ocata
13	dijous	Viayna
14	divendres	Viayna Divendres Sant
15	dissabte	Viayna
16	diumenge	Viayna
17	dilluns	Viayna Dilluns de Pasqua
18	dimarts	Dominguez

Setmana Santa

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

h o c r e c i a n t à s t i c a b o n u s t i a n o b e r t a c o l d a m b

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o **inicials**. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mandrà correspondència amb els seus autors.

PLA DE MOBILITAT URBANA I SOSTENIBLE

Voldria aprofitar la difusió d'aquest butlletí per lloar l'oportunitat que ha donat l'Ajuntament perquè els vilatans donin la seva opinió en aquest Pla i participin en els tallers dedicats al vehicle motoritzat i l'aparcament, als vianants, les bicicletes i camins escolars i al transport públic, entre els dies 12 i 18 de gener. A aquest últim, li dedicaré unes ratlles; no és que els altres no siguin importants; senzillament només he participat en aquest perquè el conec de més a prop. En la presentació ens van explicar les millores que s'han introduït en l'últim any en el servei urbà de l'autobús, ara anomenat línia C-19 dins de l'estructura de l'Empresa Casas, del Grup Moventis. Potser la més important, l'ampliació de l'horari de servei els diumenges i festius de tot l'any. I això s'ha de valorar molt.

Però, tot i així, encara hi ha

mancances i aquestes són les que es van posar de manifest en aquest taller. Tothom va dir-li la seva en un bon ambient. Els tècnics van prendre nota d'aquelles idees per tal de fer-ne les seves valoracions.

Tal com he vist el desenvolupament d'aquest taller, he de creure que els altres van tenir la mateixa acceptació dels participants.

José María Corts Barceló

PARADA D'AUTOBÚS DEL MERCAT

La parada de l'autobús del mercat del carrer Itàlia no té banc i ni tan sols marquesina. Quan plou, et mulles. És una vergonya que les persones que esperen l'autobús hagin de malseure en el sortint de l'aparador d'una tenda o fer torns en una piona que hi ha a la parada. Perquè els horaris no sempre són exactes. Sobretot a l'hora d'esmorzar.

M. Valdeperas Roig

PROGRÉS I BENESTAR

Sovint parlem de l'estat del benestar. Un terme abstracte i molt generalista, però... què volem dir amb "estat del benestar"?

El sistema de pensions, la cobertura de l'atur, l'educació i la sanitat públiques han estat els fonaments d'aquest estat del benestar, avui en perill a causa, o com a excusa, de la gran crisi mundial que ha dictat importants mesures d'austeritat, que, en bona part, l'han començat a desmantellar.

La Catalunya del futur no ha de recuperar només els nivells de benestar que hagi pogut perdre, sinó que els ha d'augmentar i millorar. Necessitem un nou model d'estat del benestar en què puguem incorporar prestacions bàsiques com les ajudes a la maternitat i la dependència i una política d'habitatge social com la que existeix en alguns països europeus. Caldrà disposar, també, de lleis que evitin els desnonaments i els talls de subministraments de serveis públics bàsics com l'aigua, el gas o l'electricitat.

Catalunya és pionera en molts camps en què, però, caldrà aprofundir i avançar molt més. Per exemple, en la igualtat de gènere, on encara hi ha molt camí a

fer. La cultura de la pau, en la qual ens vam situar capdavanters amb la lluita contra les guerres i una llarga trajectòria de lluita que inclou l'objecció de consciència i els moviments pacifistes. També som particularment sensibles en els temes de solidaritat i cooperació amb la xarxa d'ONG, les famílies d'acolliment o la Marató de TV3.

El nou país que volem construir, la Catalunya del futur, haurà d'assegurar, amb l'aplicació d'aquest nou model d'estat del benestar, que els drets socials més bàsics, com l'educació, la salut, l'habitatge, el dret al treball, les pensions... arribin a tothom. El nou país, però, haurà de ser capaç d'anar molt més enllà, amb l'establiment d'una renda bàsica garantida per a tothom.

Des de fa deu anys, aquest país té plantejat un gran objectiu: oferir un futur de progrés a les noves generacions. Per aconseguir-ho només hi ha un camí: disposar de les millors eines polítiques i econòmiques que ens permetin garantir el progrés i el benestar de tots els ciutadans.

Territorial ANC
Al Masnou decidim 2017

FES-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com • www.gentdelmasnou.cat

...amb els ulls clucs i sense ulleres ho començo a veure tot més clar

Carles Maristany Salas, 85 anys

Casat amb l'Inge. Ens diu: "Ajudant Déu, aquest any celebrem el 59è aniversari de noces".

El coneixereu perquè en Carles fa més de deu anys que signa la pàgina d'aquesta revista amb el títol genèric "GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT", una manera d'avisar que la percepció que ell té dels seus relats és personal i intransferible, però interpretable com a mínim en tres lectures: la d'ell, sintetitzant la seva opinió; la del lector, que s'hi sent més o menys implicat; i el fet intrínsec, una realitat que sense l'accent que ell hi posa quedaria en el sac de l'oblit. En el primer contacte, guiant-nos escales amunt del primer pis on té el despatx, ens confessa: "Fins a complir els vuitanta anys he mantingut l'esperit de fer-me gran; però en arribar als vuitanta-cinc m'adono que ja sóc un home vell"; escoltant-lo en el primer minut ja hem après alguna cosa.

Si ets tan vell com dius, fes-nos memòria dels traumes de la teva infantesa?

Gràcies a Déu no he retingut situacions remarcables; el pare i la mare eren prou diferents, però mai no vaig veure entre ells una discussió fora de to, ni de petit ni de gran. A casa sempre hi havia una atmosfera de pau, potser perquè el pare en tenia prou fent de xofer del joier Oriol i evitava involucrar-se en el negoci de carnisseria que la mare feia rutllar amb devoció i determinació.

Jo, des de ben petit, vaig ser un nen feliç, fins a l'extrem que no recordo cap contrarietat remarcable, potser m'hauria agradat estudiar; però, a l'igual que la majoria d'amics, als quinze anys vaig haver de treballar, cosa que vaig assumir amb total naturalitat.

Quan va acabar la guerra jo tenia 8 anys; al col·legi La Salle de Premià de Mar vaig tenir la sort d'estar a la classe de l'*Hermano* Miquel Estivill, un mestre carismàtic, afable i rígid a la vegada; vaig aprendre molt d'ell, personalitzava l'ensenyament en cada alumne i sobretot atenuava els tics que imposava el règim. L'*Hermano* Germán, el director, era molt rígid; a un company de classe li va trobar en el pupitre un programa de cine on la

protagonista era molt guapa i anava una mica escotada. Eren temps del "caudillo" i, aprofitant un matí quan havíem format arrengrerats en silenci i abans d'hissar la bandera i cantar el "Cara al sol", va pronunciar solemnement una mena d'arenga dient-nos *Por ser informal y sinvergüenza es expulsado del colegio*, i tot seguit, enmig de la rabieta, va agafar la cartera de l'amic i des de dalt de les escales d'entrada a l'aula la va llançar tot fent-la voleiar davant de tots perquè l'alumne la collís i, expulsat, se'n anés cap a casa. Aquella escena va sobtar-me molt fins a fer-me saltar les llàgrimes.

Com vas assimilar haver de treballar als quinze anys?

Quan vaig deixar el col·legi, jo ja estava familiaritzat amb les tasques d'ajudar la mare; sense adonar-me'n ja m'havia avesat en les feines de tallar la carn i vendre-la, però la mare va voler que jo n'aprenguéssim tot el procés. Les coses no eren com ara, la carn no te la portaven a casa a trossos i a punt de vendre, calia trobar la vedella viva, comprar-la i matar-la.

De carnisser, en vaig aprendre a casa. L'ofici de matador, me'l va ensenyar un germà de la mare, era matador a Badalona, amb ell vaig aprendre el

més difícil: partir per la meitat un vedell exigeix una destresa especial, cal anar amb molta cura amb el tallant sense desviar el centre de la medul·la, que guia el tall a seguir des de la primera vèrtebra fins a la nou del coll. Labor quasi de cirurgià, un ofici que cal aprendre si vols fer-lo bé. No va passar gaire temps quan jo ja comprava el bestiar viu a can Jordana, la casa de pagès que era prop de l'escorxador on ara hi ha l'edifici Centre del mercat, però a vegades havies d'anar a buscar-lo més lluny. Una vegada em van oferir un vedell prop de Granollers i me'l vaig portar caminant per Font de Cera fins a casa. La venda la fèiem a l'antic mercat del Camí Ral, però a casa teníem la cambra frigorífica i també hi teníem taulell destinat a desfer la carn. Havent tornat de la mili, una vegada vaig comprar un vedell canviant-lo per un piano que teníem a casa. Fent de carnisser m'he sentit empresari; jo comprava la vedella, la transportava, la matava, l'escorxava a peces per vendre-la i també feia de tripaire, i bullia les tripes en una caldera de 80 litres, on també fèiem el capipota. En realitat era un industrial que, al marge de la cria del bestiar, feia tot el procés d'elaboració des del bestiar viu fins al consumidor. Però a més a més salava els cuirs i els venia als adobadors de pell.

Tot i el perill de caure en els tòpics i les batalletes, arrisquem a preguntar-li: La mili, on vas fer-la?

La instrucció fou a Cartagena fins que van enviar-me a l'escola de sotsoficials de Cadis, "la Carraca". Com que el pare tenia una barca, quasi cada dia, abans de anar-se'n a treballar de xofer, sortíem de bon matí a pescar; el mar sempre ha estat la meva gran passió; i a la mili el que jo volia era navegar. Casualment al Masnou hi havia un matrimoni un fill del qual era comandant de marina i per simpatia

amb el pare van recomanar-me. En la celebració de la fi de curs d'una promoció d'alferes a Cadis, vaig oferir-me per tocar l'harmònica i recitar un poema. Va ser l'endemà que el segon comandant es va fixar en mi, em va felicitar i va preguntar-me amablement *¿Qué destino te gustaría tener mientras estés en la Escuela?*. Jo, il·lús, vaig dir *¡Me gustaría ser bibliotecario!*, però ell anava amb una idea fixa *Yo había pensado que fueras el repostero* –volia dir el matxaca, criat o assistent– *del capellán*. Jo vaig reaccionar ràpid, *¡No, muchas gracias, mi segundo...!* –*Es que el padre es muy buena persona*, va dir-me per convèncer-me; i jo, sense poder escapar-me, vaig haver d'acceptar amb un sarcasme *Claro, siendo el padre, se le supone que es buena persona*. Així a la força vaig haver de fer de *repostero del padre* fins que va arribar la meva permuta sol·licitada pel comandant Don José Mena i Ruiz del Portal i vaig incorporar-me a les seves ordres en el pont de comandament del minador "Vulcano".

Cinquanta-nou anys amb l'Inge, són molts anys; com us vau conèixer?

Hi ha dues classes de matrimoni, els qui viuen anant cadascú a la seva i els qui, com l'Inge i jo, ho hem compartit sempre tot, fills, feina i l'afició de nave-

gar... Vam festejar dos mesos i ens vam enamorar per a tota la vida. El primer contacte fou a la platja; ella havia vingut en un intercanvi d'estudiants a l'*Albergue* de la carretera de Teià, era com una mena d'Erasmus de la Secció Femenina per a noies estudiants de l'estranger. Aleshores jo tenia d'amics en Manel Baqué i en Gabriel Vilà, ens fèiem els atletes nedant fins al iot del senyor Guarino, que els estius fondejaven a vuit-cents metres de la platja. Ens agradàvem i en el decurs d'un viatge cultural a Barcelona vaig poder robar-li el primer petó. L'estiu es va fer molt curt i ella va entornar-se a Alemanya. Aleshores

ens vam escriure fins que jo amb la Vespa vaig anar a Alemanya per retrobar-nos i passar un mes junts. Un festeig curt que va premiar-me amb el segon petó. Al cap d'un temps van venir ella i la seva mare per conèixer els meus pares, i jo vaig tornar a Berlín per casar-nos. Restàrem a Alemanya un any fins que va néixer la mosseta, l'Angèlica. Aleshores la meua mare es va posar malalta i decidírem tornar a fer-nos càrrec de la carnisseria. L'Inge va adaptar-se a tot, ja sabia prou bé el castellà i es va espavilar posant-se al taulell del mercat. Com que venien moltes clientes grans, li rondinaven *Ai dona!, si no em parles en català no t'entenc bé!* Es va envalentir a parlar-lo, i en poc temps ni se li notava l'accent. Definitivament el Masnou fou el destí final.

Berlín no és aquí mateix per anar-hi amb Vespa; eres realment un aventurer?

La gran aventura compartida amb l'Inge fou que, a ella, també se li va encomanar la meua passió de navegar. Amb el veler que encara tenim hem fet molts viatges costaners i nombroses travessies a les Illes. Jo he esperat massa i ara no sé si el podrem vendre. Vam començar amb un dels primers que es fabricaven amb fibra de vidre, però era molt petit i incòmode per viure-hi. El segon és prou gran, el vam comprar de segona mà l'any 1986 i s'hi poden acomodar dos matrimonis i un nano petit; el motor és de gasoil.

Però amb la Vespa també vam fer un segon viatge a Berlín; de tornada, passant per Colònia, vaig comprar una broca esmoladora, dos bons ganivets per tallar diferents textures de carn i també una pipa i una ampolla de colònia. Al cap de cinc dies de viatge amb la Vespa vam arribar a la duana de la Jonquera i, en dir al carabiner *No llevo nada que declarar*, va fer intervenir l'oficial de guàrdia, que amb to d'interrogatori va preguntar-me *¿Qué ha hecho usted tanto tiempo fuera?*; en respondre-li jo amb sorna *¡A mí me ha parecido muy corto!*, li va semblar sospitós i aleshores ordenà que el Vista revisés l'equipatge. Les

dues maletetes que portàvem eren brutes de fang i, en fer-nos obrir la més grossa, va aparèixer la pipa enmig de la roba i la colònia; el vista se'ns va treure de sobre dient ¡Va, va!, ¡jiros para casa!

I de la guerra, què en recordes?

Al 36 jo tenia 4 anys, aleshores anava a la *Sagrada Família*. Sé per la meua mare que la *Madre Sagrario* li havia dit *Ai! senyora Adelina, ens hem d'espavilar perquè la cosa es posa molt malament. Haurem de tancar el col·legi i fugir!* Era el mes de juliol i només feia mig any que hi anava. Quan va acabar la guerra jo tenia 8 anys. A casa també havien parlat d'una tarda calorosa d'agost del 37.

Tres coneguts activistes republicans del poble passaven per davant de casa; sabent que teníem aigua de mina, en veure la mare al carrer prenent la fresca amb els veïns, un d'ells va acostar-se tot demanant-li *Que ens donaràs un got d'aigua fresca de la mina?*; tot seguit van entrar a casa fins a la cuina; la mare va obrir l'aixeta una estona per omplir-los els gots. Saciats de set i contents, un d'ells es va fixar que en una de les habitacions la mare tenia un santcríst sobre la calaixera amb una llumeta encesa, i amb un to aspre va advertir-la *Estàs ben carregada de punyetes amb aquest santcríst, tot això ha d'anar fora, eh?*; imagineu l'ensurt, quan sovintejaven les morts revengistes i la pràctica reli-

giosa era considerada antirepublicana.

Tot i això, a mi els pares em van transmetre la seva mística; no eren gaire missaires, però entre ells i l'*Hermano Miquel Estivill* vaig reforçar les meves conviccions.

L'altre dia a l'església pregava pels meus néts i, en voler pronunciar-ne els noms, vaig sentir una esgarriança en comprovar la fragilitat de la meua memòria i vaig haver de dir *Mireu, Senyor, és la meua néta, però ara no en recordo el nom*. No em va contestar, és clar, però me'n faig càrrec, ja hi estic acostumat. Veig el final amb serenitat, però a mi em fa més por quedar-me vidu que morir-me; en aquest sentit demano ser el primer; fins i tot ja m'he escrit l'epitafi: ***Gràcies, Senyor, perquè amb els ulls clucs i sense ulleres ho començo a veure tot més clar.***

GAIBE
BE TOT
AIXO
ES
VERI-
TAT
Carles Maristany

JUSTÍCIA EN DEMOCRÀCIA ORGÀNICA

Joan Camps i Ortiz

Per convertir en delictes la sana i edificant jornada del 9-N on érem més de dos milions de catalans, es necessita la rabieta històrica d'un estat, si no sonat, amb l'obcecació autoritària de *si me jodes te meto un puro que no vas a levantar cabeza en tu vida* i ofuscar-se a orquestrar una causa penal d'aquesta naturalesa com un acte de justícia, calen habilitats excepcionals d'empaperador. Si som culpables, és evident que ens haurien d'haver encausat a tots, ja que tots vam ser cooperadors necessaris de desobediència; però per encausar dos milions i escaig de pacífics ciutadans per exercir el dret inalienable d'expressar-se en llibertat emetent una opinió en una urna, caldria una logística de manicomí molt mal vista a nivell jurídic internacional; però si fem una mirada retrospectiva no nego que no es pugui fer, d'altra manera no existirien les piràmides d'Egipte ni el faraònic monument del *Valle de los Caídos* de Franco, l'indiscutible l'autor i inspirador intel·lectual del règim monàrquic impresentable que patim.

Un judici sumaríssim requereix polaritzar l'acusació centrant-la en un cap de turc o un boc expiatori, ja que la sanció, el puro o el paquet fan de més bon fer si se senyalen amb el dit només tres encausats i no els dos milions i escaig de ciutadans que, voluntaris els uns o voluntàriament els altres, vam ser cooperadors indispensables perquè hi hagués els locals, perquè hi hagués les urnes i perquè l'acte incomparable i festiu de votar el 9-N fos una exhibició de democràcia pacífica sense precedents de cara al món mundial.

Tot i reconeixent la força amenaçadora i gens dialogant d'un govern que ha enfardellat els poders de l'estat amb cadena de transmissió i pinyó fix corrompent la seva independència, no ha estat prou per poder amagar el llautó i fer-nos passar bou per bèstia grossa, perquè en una causa judicial tan barroerament muntada és quasi impossible d'amagar la divisa justiciera de la seva finalitat, ja que el cúmul de contra-

diccions formals que l'han articulats, el que volien que semblés un cas de justícia penal, l'han convertit en una causa sumaríssima: un judici polític de pota negra. Que el fiscal hagi tret mans i mànigues de la toga en explicar la independència de la fiscalia, sense convèncer quasi ningú, és un indicatiu prou rellevant per fer-nos dubtar de la seva equitat. No és estrany que les seves febles conviccions l'hagin inclinat a canviar al castellà al seu al·legat acusatori, un estratagema per ampliar la credibilitat més enllà del Principat on la majoria de la ciutadania monolingüe, del procés polític català en sap menys de la meitat, donada la parcialitat mediàtica dels mitjans públics i privats –premsa escrita, ràdio i televisió– que profusament difosos exclusivament en llengua castellana no han parat de distorsionar les raons polítiques de fons del procés.

Mentre la fiscalia ha pogut mantenir la veu cantant, el seu discurs ha semblat fins i tot sòlid; però, partint de les declaracions dels testimonis de càrrec, la seva retòrica s'ha quedat en una eloqüència d'arguments capciosos i sil·logismes viciosos tendents a fer passar com a veritat el que és fals; no s'ha estat jutjant un acte de desobediència al Tribunal Constitucional o un acte de prevaricació, simplement s'ha intentat dissimular la maldestra actuació d'un govern que ha menyspreat amb contumàcia la veu i el vot democràtic de dos milions i escaig de catalans.

Sortosament la mateixa indefensió dels

encausats, en no tenir res per perdre, atès que la sentència ja s'havia anticipat escrita i publicada, ha estat l'impuls que ha donat fortalesa al talent dels tres notables advocats, que complementant-se en convicció ens han delectat amb la seva argumentació objectiva i pedagògica, raonant fins i tot innocència en una desobediència assenyada, donats els defectes de forma de la prohibició i per la mateixa responsabilitat i sensatesa per la qual cap estament polític, judicial o policial no va fer cap acció d'aturar el 9-N, atès que la inèrcia assumida pels voluntaris i la voluntat dels dos milions i escaig que volien votar era imparable. No sé si altres espectadors del judici van tenir percepcions semblants a les meves, però la contundència dels arguments dels tres defensors van polaritzar la causa i per un moment va semblar-me que la presidència, els magistrats, el fiscal i l'advocat de l'acusació eren els veritables culpables i que les defenses actuaven com a acusadors. En un judici polític plantejat així, en ser un frau de llei, segur que la sentència seria condemnatòria; però, malgrat això, sentint-me col·laborador necessari del 9-N, més enllà del que van fer Mas, Ortega i Rigau deixant-nos fer, és evident que ells i jo som innocents. Igual que en un judici de tornes canviades, la presidència, els magistrats, el fiscal i l'advocat de l'acusació també ho serien, ja que un judici polític, sigui qui sigui el qui està en el banc dels acusats, en justícia la sentència només pot ser nul·la.

In memòriam

M. DOLORS MILLET I LORAS

25 de febrer de 1937-11 de febrer de 2017

Joan Muray
Vocal de Cultura

Néta i filla de Mestres, Lluís Millet i Pagès i Lluís M. Millet i Millet, així com de nissaga de capitans de la nostra marina, ella també va viure sempre vinculada a la música.

Fou una persona cordial i culta, d'agradable i intel·ligent conversa, converses que s'allargaven i s'allargaven, però que mai no es feien pesades; sempre, d'elles, en podies treure mil i una notes interessants.

Tenia uns ulls vius i expressius, d'aquells que es diu que parlen. Per corroborar-ho, contaré una anècdota familiar que va passar entre ella, quan era menuda, i el seu avi, el Mestre Millet. Devia tenir, més o menys, un any. La seva mare, Isabel Loras, va

demanar a l'avi que l'aguantés una estona, i ella, bo i asseguda a la falda del mestre, se'l va mirar amb els seus ulls vius, fit a fit, i l'avi li va dir: Nena, no em miris així que em mates!

Se n'ha anat aquest any que se celebra el cent cinquantesim aniversari del naixement del seu avi, a un mes del començament de les celebracions, de les quals tant hauria gaudit; malgrat tot, ella i el seu germà deixaren un ric llegat familiar, tant al seu Masnou estimat com al Palau de la Música Catalana i l'Orfeó Català, llegat que contribuirà a donar esplendor a exposicions, concerts, conferències, etc.

També enguany s'escau un altre aniversari important per als Millet, el Centenari de la publicació del llibre «Pel nostre ideal», un recull d'escrits del seu avi, on es reflecteix el pensament del Mestre.

Per al recordatori de la M. Dolors, els seus han triat un tros d'aquests pensaments, que escauen perfectament en aquest moment. Diuen així:

EL DOLOR I LA DIGNITAT DE VIURE

Qui no té dolors per plorar, no té riquesa per fruir.

El dolor és el llast vivificant de l'esperit.

El goig de l'ànima plena traspua certa dolça melangia;

la profunda tristesa d'una ànima digna té tast d'una noble alegria.

Veiem com la vida és rica; com l'alt viure és deixondar l'esperit entenedor de lluita.

Comprendre el sentit fort de la vida, entendre el joc dels sentits,

l'encantament de la bellesa que quasi aniquila la voluntat.

Això és agafar sentit de vida, de vida humana.

La força s'endolceix i la dolcesa es fortifica amb la dignitat que davalla de l'esperit.

Tot ho resol el Sant Esperit en aquesta gran pau unificadora i santificant,

forta i vella, radiant de l'alt entendre i de l'alt sentir que inclou tot el valor,

bellesa i dignitat de viure.

Lluís Millet i Pagès

El Mestre Millet amb la Ma. Dolors... no em miris així que em mates!

M. Dolors, et portarem sempre en el cor.

CURSETS DE GAITA

Informació a Gent del Masnou

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com • www.gentdelmasnou.cat

Cròniques

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE DE POEMES

DINS LA MEVA GALÀXIA, de Jaume Gala

Joan Casals

El dissabte 11 de febrer, a la sala d'actes, vam tenir el privilegi de comptar amb l'anunciada presència del nostre benvolgut consoci i amic, Jaume Gala, que, amb motiu de la presentació del seu llibre de poemes *Dins la meva galàxia* ens va delectar amb un tastet dels seus versos i rimes, amenitzat amb algunes falques musicals ben escollides que ens posaven en situació expectant.

L'atenció i el silenci es podien palpar mentre el devessall poètic ens omplia les oïdes i la ment, saltant d'un tema a l'altre amb petites pauses i comentaris de l'autor que feien més entenedors i aplanaven els camins dels seus textos.

Des d'aquest espai volem agrair a l'amic Jaume la seva disposició a

compartir amb nosaltres els seus somnis, les seves inquietuds, els seus desitjos, la seva galàxia interior. Què millor que cloure la crònica amb aquesta poesia que hem escollit d'entre les moltes i suggerents que configuren el seu nou llibre.

L'esclat de claror

Albiro, quan mor la nit,
que la fosca es difumina
i que un esclat de claror
retorna vida al blau del cel.
El sol retorna al seu tron
i un estol de colors
van tenyint el teló de fons:
malves, grocs i roigs
es barregen juguinejant.
mentre el disc s'alça potent
entre les falques esfilagarsades
d'un mar embaumat.
La nit s'ha fos
amb un tocs fetillers
i dona pas al nou jorn
majestàticament.

J.G.

XIV PASSEJADA MATINAL PEL NOSTRE ENTORN AMICS ESCOLTES DEL MASNOU

“De Vallromanes al castell de Sant Miquel”

Diumenge 12 de març de 2016

Sortida a les 9 de la “Plaça dels Cavallets” (Marcel·lina de Monteys) del Masnou amb cotxes particulars cap a Vallromanes on esmorzarem mentre arriba tothom.

Dificultat tècnica: moderada fàcil. La sortida, encara que curta, comporta pujada. **Temps:** 3 hores

Més informació: Francesc Montañá 629 098 764 o bé: francesc.montana@angelini.es

El castell de Sant Miquel està situat al punt més alt del municipi de Vallromanes, a 426 metres d'altitud, en el límit amb el terme de Montornès del Vallès. La línia divisòria dels dos municipis assenyala que les ruïnes del castell són del municipi de Vallromanes, mentre que les de la capella de Sant Miquel –que són a tocar de les del castell– corresponen a Montornès.

“El castell es va construir sobre un assentament ibèric de dimensions considerables. La primera notícia escrita del castell de Sant Miquel data del 1109. Era una edificació de grans dimensions d'una superfície en planta aproximada de 1300 m² protegida per quatre perímetres de muralla: la de la torre de l'homenatge, la pròpia del castell i dues més que, conjuntament amb l'orografia del terreny, el feien inexpugnable”.

joansanjuanescirol.webnode.es/news/molt-vist-i-poc-conegut/

Demanem puntualitat

Activitat oberta i gratuïta per a tothom

L'esmorzar anirà a càrrec de l'organització.

akelamasnou@gmail.com / T.661 053 623 / akelamasnou@hotmail.com

Històries de la vila

Joan Muray

LA COLLA D'EN BALLESTER

Aquest Ballester és Vicenç A. Ballester i Camps (Barcelona 1872-EI Masnou 1938), que fou capità de la nostra marina, empresari i inventor, fundador de setmanaris periodístics, d'escoles catalanes, mecenes, activista polític i cultural, etc. (1)

Com veieu, tot un personatge del catalanisme des de començament del segle XX fins a la seva mort al Masnou en plena guerra «in» civil.

Tot i aquest ampli ventall d'activitats de tota mena que realitzà al llarg de la seva vida, de la que ha quedat una empremta més perenne ha estat la de ser el creador de la bandera catalana estelada, bandera perseguida des de la seva creació, però que ara, en la segona dècada d'aquest segle XXI, ha esclatat en totes les manifestacions reivindicatives que hem viscut i que espero que visquem, fins al dia gloriós en què, com ell deia, aconseguida la total llibertat, tornem a lluir la bandera quadribarrada, el penó reial del Casal de Barcelona.

Bé doncs, anem, ara sí, després d'aquest preàmbul, a la història de la vila que ens ocupa: **LA COLLA D'EN BALLESTER.**

Amb uns quants dels seus amics masnovins va formar aquesta colla, composta per:

• **Frederic Brunet i Bartolomé.**

Martorell 1885 - el Masnou 1937. Dependent de comerç.

• **Josep Delhort i Pla.**

El Masnou 1904 - Teià 1991. Dibuixant. Treballà per a Josep Dachs Folguera, Generalitat de Catalunya i Editorial Labor.

• **Tomàs Galera i Isern.**

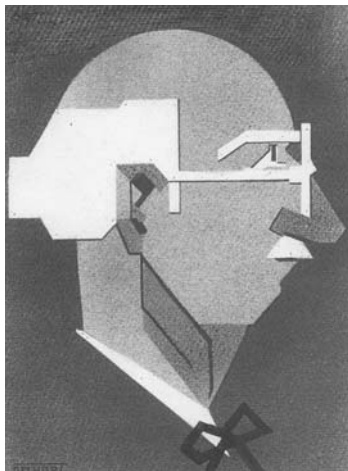
El Masnou 1910-1972. Sindicalista (en temps de la República).

• **Lluís Galera i Isern.**

El Masnou 1912-1999. Representant comercial. Fundador i primer director del Museu Municipal de Nàutica.

• **Joan Muray i Duran.**

Mataró 1901 - El Masnou 1936. Botiguer i comercial de l'empresa Vermut Cisa, S.A.

Vicenç A. Ballester, en un retrat fet per Josep Delhort

• **Carles Orta i Ribas.**

El Masnou 1856-1930. Capità mercant, professor de nàutica i estanquer. •

• **Jaume Puig i Casas.**

Vilassar de Dalt 1895 - el Masnou 1987. Comercial de la fàbrica de vidre Josep Dachs Folguera, del Masnou.

• **Fortunato Puig i Mitjans.**

El Masnou 1902-1996. Tenia una agència de transports.

• **Mercurial Soler i Soler.**

El Masnou 1903-1976 (no se'n sap l'ofici).

• **Josep Torrelles i Sabaté.**

Dibuixant. (no se'n sap res del lloc de naixement i mort).

• **Francesc Vilà i Arenes.**

El Masnou 1906 - Uruguai a final dels anys 40. Va treballar als Laboratoris Cusi i a l'Uruguai, on s'exilià.

Aquest grup de dotze amics que formaven la colla, plegats, dugueren a terme diverses activitats, a més de fer sortides d'esbarjo, com anar a fer "xeffis" en llocs propers, que acostumaven a ser en cases de pagès de la rodalia, on feien menjars per a colles determinades, com Can Gurguí, Can Panna, etc.

En aquestes sortides hi acostumaven a anar amb el taxi de Carles Delfin "de can Rutllat", i potser algun altre cotxe,

depenent dels qui aquell dia hi anaven. Aquest taxi tenia el seu domicili a la plaça de la Llibertat. Aquest taxi fou el primer del Masnou.

Amb part d'aquests amics i altres col·laboradors, feren possible la celebració del primer aniversari de la proclamació de la República Catalana, que s'esqueia el dia 14 d'abril de 1932. Tot i que no se n'ha trobat cap dels cartells o publicitat que en feren, sí que en tenim un relat oral i escrit (2), així com la notícia de la seva celebració a la premsa de l'època.

La notícia, tal com apareix al diari La Vanguardia del dijous 14 d'abril de 1932, transcrita en l'idioma del rotatiu, diu així:

«En el pueblo de Masnou se celebrarán hoy grandes festejos en celebración del aniversario de la proclamación de la República catalana. Las autoridades contribuyen al lucimiento de la fiesta»

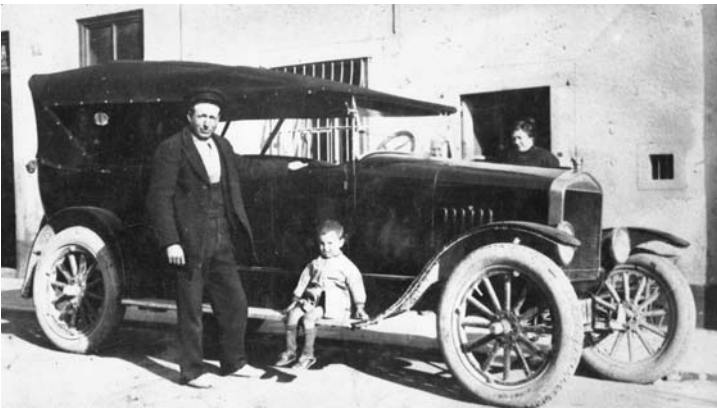
Les autoritats a què es refereix devien ser l'alcalde de la vila, que aleshores era Tomàs Ferrer i Sust, i els regidors. Aquell 14 d'abril de 1932 feia tot just un any de la proclamació de la República Catalana, proclamació feta pel President Francesc Macià i Llussà

Vicenç A. Ballester, en una caricatura feta per Josep Torrelles

Alguns dels membres de la colla al taxi d'en «Rutllat». Són: fila del darrere, d'esquerra a dreta: (?), Joan Muray i Frederic Brunet; primera fila, d'esquerra a dreta: (?), Fortunato Puig i Josep Delhort.

El taxi d'en «Rutllat», fotografia de començament dels anys 20 del segle passat. El nen és Joan Noguer.

(Vilanova i la Geltrú 1859-Barcelona 1933), des del balcó del Palau de la Generalitat de Catalunya. República que duraria tres dies, del 14 al 17 d'abril, per convertir-se en Generalitat de Catalunya (3).

D'aquesta celebració, que és feu al Masnou aquell 14 d'abril, fins ara només en tenim constància per un escrit (tal com he dit) del qui fou director i fundador del Museu Municipal del Masnou (ara Museu Municipal de Nàutica del Masnou), Lluís Galera i Isem, que l'havia conegut, el qual, en un esbós que havia fet preparant una biografia d'en Ballester, hi fa esment. Ens diu que fou a iniciativa d'en Ballester que es va confeccionar un original programa de festes, que tenia com a portada un dibuix de Josep Torrelles, un artista gironí arrelat al Masnou, i que hi col·laboraren també

altres membres de la colla, com

Darrera fotografia d'en Ballester. És feta a l'entrada de la seva casa del Masnou, el dia 9 de gener de 1938, el dia que un grup de patricis catalans li reteren homenatge, ja molt malalt. Entre els assistents hi havia l'alcalde de Barcelona Hilari Salvador i el president del Parlament de Catalunya Joan Casanovas i Maristany.

Frederic Brunet, Tomàs Galera i Francesc Vilà, que coordinaren amb ell el programa, mentre Joan Botey, Marià Pagès, que no eren membres de la colla, i el mateix Lluís Galera es cuidaren de la part publicitària, la que ajudaria a pagar el programa.

Segons l'informador, podria haver estat l'única celebració que es féu en tot Catalunya d'aquell primer aniversari de la proclamació de la República Catalana.

NOTES

1. Per saber més sobre la seva ingent tasca, podeu consultar a internet: «Vicenç Albert Ballester i Camps», o als llibres: «Vicenç A. Ballester i Camps, creador de l'estelada», de Joan Muray, i «Origen de la bandera independentista», de Joan Crexell, ambdós de Rafael Dalmau, Editor.

2. Es tracta de Lluís Galera i Isern, el qui fou un dels fundadors i primer director del Museu Municipal de Nàutica del Masnou, que fou el més jove de l'esmentada colla.

3. Aquesta República Catalana fou la quarta que es proclamà. La primera fou el 1641, per part de Pau Claris. La segona del 1810 al 1812, per Napoleó Bonaparte. La tercera el 1873 per Baldomer Lostau. I la cinquena el 1934 per Lluís Companys.

FONS CONSULTATS

- Arxiu/Biblioteca Joan Muray. Llegat Vicenç A. Ballester.
- wikipedia.org/wiki/Vicenç_Albert_Ballester_i_Camps
- wikipedia.org/wiki/Republica_Catalana
- Hemeroteca de La Vanguardia. 14/4-1932.

La Sorpresa

Pep Parés

L'altre dia un amic em comentà les sorpreses que sovint ens dóna la vida amb les persones més properes.

La seva mare nonagenària ha viscut de forma autònoma fins fa quatre dies. Té un caràcter molt especial que passa de l'eufòria més pregona a la desesperança. Té un sentit tràgic de la vida avalat per un encadenat de desgràcies i pèrdues.

Si té un mal dia, el seu tarannà continua sent fort i dur amb tothom. Diríem que, depenent del moment que mori, podria proclamar, com a últim adéu, que la vida és bella i alegre o trista i depriment.

Després de passar per tots els estadis que corresponen a aquestes alçades de la vida, la necessitat d'atenció les vint-i-quatre hores del dia l'han obligada a ingressar en una residència. Fins aquí no hi ha res de nou, és un procés ben conegut...

Queda el seu pis per desmuntar amb tots els records d'una vida que no et pots endur; objectes plens de significats sovint intransferibles.

Al seu armari, vestits lànguids i buits, roba penjada que enparla d'estius, tardors, hiverns i primaveres que no tombaran. Hi ha una capsa que pesa al fons de tot.

Quan el seu fill l'obre, apareixen molts quaderns escrits a mà de la seva mare. Poemes, prosa poètica, descripcions de fets, estats d'ànim... La seva vida. Sabia que sa mare sovint escrivia, però no amb aquesta cons-

tància i proliferació.

Amb la lectura emergeix, de sobte, una altra persona diferent de la que coneixia, més enllà de la seva mare. Un ésser humà que s'explica pel que escriu, confident d'ell mateix, amant de la seva intimitat. La ploma, quan es deixa anar, vertebrava idees i sentiments en una corrua de mots que prenen vida pròpia. Allò que escrius pertany als fets narrats i als impulsos i sentiments del moment de ser escrits. Podríem dir-ne que és una escriptora en el sentit més planer del terme, sense estudis, però escriptora.

Hi ha molta tristesa arraulida entre les pàgines. Des de la mort del seu fill gran, fins a l'amor platònic epistolar que manté amb l'home malalt del llit del costat del seu fill. Bona part del que narra respira dissort, però també espurnes d'esperança. Una vida solitària, amb dos nens petits que es fan grans i volen a cases pròpies. La solitud i la incomprensió d'un món que ja no rutila com ella entenia. Tots necessitem amor, reconeixement. S'hi veu als seus quaderns.

Al meu amic, l'impressiona un poema

fet per a ell, quan era nen. Un poema mai llegit fins ara. A poc a poc recupera llaços perduts amb la seva mare. Reconstrueix la dona que l'ha acompanyat tants anys sense saber ben bé qui era. Quantes coses sense dir-se, quantes converses absents! Quants silencis...

Ella redacta la vida amb la llibertat que et dóna reescriure-la. Tries els mots i la fas tan subjectiva com vols. Per això el que escrivim diu tant de nosaltres mateixos o del que ocultem. El fill té un dilema: guardar els escrits o deixar-los amb ella quan emprengui el darrer viatge. Al cap i a la fi eren el seu secret.

Sa mare es va habituant a la residència malgrat el seu caràcter. El tràfec de gent li desdibuixa un xic la melangia. No sap encara que el seu fill ha llegit els seus escrits. Ni que ara el seu pis de lloguer ja no existeix, ni que ella ha emprès un camí sense retorn a espais d'abans. Mentrestant, el fill li suggereix els temes d'alguns dels seus escrits i tots dos recreen records comuns que els uneixen. Recomençar és impossible; però, a renovar afectes i complicitats, sempre s'hi és a temps.

www.materialshoms.cat

Materials per a la construcció i la decoració

Homs
www.materialshoms.cat

NOVETAT!
Et podem fer
qualsevol color
amb pintura

**Obert
de 7'30 a 18**

**Dissabte
de 8 a 12**

Joan XXIII, 93 555 81 56 el Masnou (Ronda del Masnou (sobre l'autopista))

Tota mena de materials per a la construcció, decoració, reforma i bricolatge o jardí. Pintura
Av. J.R. Suárez de Llanos, 43. 93 540 37 69 Teià. Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

“Gracias a la vida”

Joan Maresma Duran

Sempre hi ha diferents punts de vista. Sobre la mateixa notícia s'escriuen articles que semblen contraris; tots podem discrepar i no és necessari estar sempre d'acord amb tothom. Tenim l'escolta d'agafar-nos el dia amb optimisme o amb mala llet. I a pesar de viure en un món que trontolla i on imperen el pensament únic, l'egocentrisme occidental, l'abandonament dels valors humans fonamentals i la barbàrie d'un capitalisme canibal, em considero afortunat.

Com a la cançó de Violeta Parra “Gracias a la vida”, també jo haig d'agrair el temps que m'ha estat concedit. Quan sóc ja a la meitat del camí –potser molt més; mai no se sap– puc fer balanç i escriure que em sento afortunat. Tant materialment com espiritualment. Tot i que també sóc conscient que en qualsevol moment es pot girar la truita.

Visc des de fa un grapat d'anys a Brasil. Existeix aquí una desigualtat molt gran, l'educació pública és un desastre, la sanitat és un negoci i els metges han oblidat el Jurament d'Hipòcrates. Potser se m'ha endurit el cor davant tanta misèria i tanta crueltat humana. Afortunadament, no he viscut cap guerra com els avis o els pares o els oncles i espero no viure'n cap en el que em queda, tot i que és possible que ja hagi començat en aquests conflictes anomenats “de

baixa intensitat” –les persones moren igualment; un eufemisme molt poc afortunat– entre els qui no tenen res a perdre i els qui tenen béns materials. El que explicava el col·lega Joan Camps en aquest mateix butlletí de gener d'enguany: el límit 20/80.

He tingut la sort també que els pares ens van educar i pujar bé i –modèstia a part– sóc una persona –com les meves germanes– assenyada i flexible. I em sembla que no els hem causat grans maldecaps. O vull pensar això. Veig el jovent que puja a la feina. I uns quants adults també. Alguns són molt assenyats i cultes i em donen mil voltes o me les donaran. D'altres, em fa l'efecte, són uns pusil·lànimes que creuen que tot ha de ser com ells vulguin, quan la vida és complexa i difícil i no surt pas tot com ens agradaria... Més aviat les derrotes són més nombroses que les victòries...

He tingut la sort durant aquests més de vint anys que sóc fora del poble d'haver-hi tornat cada any. I veure que els pares s'han fet grans. És el normal i el que toca. Encara hi són. Així com uns oncles. Els altres oncles ja no. De fa anys. Però els quatre vellets potser deuen pensar també que els fills se'ls han fet grans. I potser pensen que jo tinc una tonsura franciscana... O s'esgarriren en veure que el cosí gran en farà 60 aquest any... Realment,

arribar a veure un fill que arribi a 60 és una benedició...

Una vegada més, m'aprofito del butlletí per donar les gràcies a moltes persones que no puc anomenar, ja que no acabaria mai, pel seu temps, la seva companyia, la seva amabilitat, les ganes de facilitar-nos la vida tant a la Mari com a mi. Tot i que no he vist a tots els que m'agradaria veure; o he passat menys temps del que m'hauria agradat amb la família.

El temps ens deixa enrere a una velocitat inconcebible i ens convertirà en passat remot d'aquí a no gaire. Impossible seguir el seu ritme. M'ado no perfectament que estic desfasat; em sento cansat amb tanta rapidesa i celeritat i dissimulo, perquè m'estic transformant en un anacronisme.

Potser quan un es fa gran aprèn a posar-se en el lloc de qualsevol. Em sembla que un jove no ho pot fer. O no ho sap fer.

VOLS FER TEATRE?

T'agradaria descobrir el que ets capaç d'expressar amb el teu cos i la teva veu?
Ets dels qui agrada jugar a ser un altre?

NO HO DUBTIS. VINE A GENT DEL MASNOU I...ACTUA!

Telèfon de contacte: **627 63 00 82** (Oriol Colomer)

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Oriol Lugo

Psicòleg Clínic & Coach Executiu i Personal www.oriolugoreal.com

L'ADDICCIÓ DEL SEGLE XXI

Són passades les onze del vespre i la Cristina i en Marc no dormen, estan parlant amb el seu telèfon mòbil i fent ús de la tableta electrònica, respectivament. Aquesta situació no hauria de preocupar-nos, si no fos perquè la Cristina té 15 anys i en Marc en té 12 i demà és dia escolar.

I els pares, què fan? Els pares, com molts d'altres, han provat de moltes maneres de posar límits i cada cop se'ls fa més difícil. Els pares de la Cristina i en Marc no són malauradament una excepció, sinó que comença a ser la norma imperant en els temps que vivim. Si els preguntes què succeeix quan castiguen els seus fills sense els seus dispositius, et responen que s'irriten, responen malament, tenen comportaments desafiant i fins i tot poden ser agressius. Uns comportaments propis de qualsevol addicció.

I és que estudis neurocientífics demostren que l'ús, per exemple, de les xarxes socials estan transformant literalment el nostre cervell. Cada vegada que pengem una foto, que rebem un comentari o que mantenim una conversa, es generen unes substàncies que produeixen plaer en el nostre cervell. Això, repetit al llarg del dia, amb una mitjana de 400 a 500 missatges, pot

generar una necessitat mental, física i emocional.

Aquests dispositius són tan addictius perquè suposen un reforç senzill (els nens i joves ja han nascut en aquest món digital), ràpid, gratuït i fàcil, sense límits (moltes vegades els pares desconeixen com posar els filtres adients). Quina solució hi ha a aquestes conductes?

El primer és que els pares i mares guanyin consciència de la rellevància d'aquestes addiccions i dels efectes que poden arribar a tenir en els fills i filles.

El segon punt és determinar a quina edat se li regala el mòbil. Es recomana poder retardar al màxim possible el moment en què se li entrega. Cada vegada la societat i les empreses de telefonia pressionen perquè els nens i nenes tinguin un telèfon a edats més primerenques. L'ideal es poder esperar com més tard millor, ja que també permetrà que el jove tingui més capacitat de reflexió i maduresa.

El tercer element són els límits. El control que fan els pares de l'ús del mòbil ha d'estar present des del principi i, a mida que passi el temps i que el jove mostri responsabilitat, és quan es pot anar flexibilitzant-ne el control.

Això vol dir que s'han d'establir horaris d'ús i no ús del telèfon, aplicacions o xarxes a les quals no pot accedir, filtres de pàgines web i d'enllaços i sobretot mantenir una comunicació propera amb l'adolescent per poder estar alerta de possibles problemàtiques.

Una altra opció és la del contracte familiar, que consisteix a reunir totes aquestes regles i d'altres per tal que el jove es comprometi a complir-les. Es recomana que el fill pugui ser signat per l'adolescent i pels pares i que pugui estar visible en alguna part de la casa, com a la nevera. Aquestes són maneres òptimes de posar-hi límits i ajudar a créixer els nostres fills lliures de dependències que els poden lligar per a tota la vida.

La punta de la llengua (84)

Esteve Pujol i Pons

A LA PUNTA DE LA LLENGUA del novembre deia que cada llengua té la seva manera d'anomenar les coses i d'escriure els mots. Passa, però, que les llengües en contacte s'influeixen i no sempre en bon sentit. Hi feia esment d'algunes paraules que sovint equivoquem a l'hora de dir-les o d'escriure-les; ara n'hi afegiré algunes més:

aconseguir (~~con~~seguir); advocat (~~ab~~ogat); afusellar (~~fus~~ellar); avançar (~~adel~~antar); decisió (~~des~~ició); diòptria (~~diop~~tria); elit (~~è~~lit); endevinar endevinalla (~~adivinar~~ adivinalla); endarrerir retardar (~~ret~~assar); espatlla (~~homb~~ro); executiu executar execució (~~eg~~ecuti*u*, ~~eg~~ecutar, ~~eg~~ecució); exercici (~~eg~~erici); exèrcit (~~eg~~èrcit); iber ibera (~~iber~~ ibera); interfon (~~inter~~fono); latrina (~~te~~rina); meravella (~~mar~~avella); metrallar metralladora (~~am~~etrallar ~~am~~etralladora); paracaigudes (~~parac~~aïdes); parafang (~~paraf~~angs); paraigua *en singular*, un paraigua (~~un~~ paraigües); pneumònia (~~pneumonia~~, ~~neumonia~~); tempesta tempestat (~~tormenta~~ tormenta); torticollis (~~tort~~icollis); travessar (~~atr~~avessar); turmentar (~~atur~~mentar).

Deia també que un pèl de memòria, uns grams d'esforç i una cullerada d'interès ens podran ajudar a fer-ho bé.

L'ESPASA DE SANT IGNASI DE LOIOLA

Josep Condeminas

Des de fa uns mesos, el canal 2 de televisió espanyola, sota el títol "Historia de nuestro cine", emet pel·lícules espanyoles de diversos anys, sense cap ordre cronològic. En una d'aquestes ocasions van emetre la pel·lícula de l'any 1948 "San Ignacio de Loyola", la biografia d'aquest sant, amb l'actor Rafael Durán com a protagonista, l'artista de moda d'aquells anys. La pel·lícula té totes les virtuts i defectes de la cinematografia d'aquell temps, però resulta prou interessant per la profunda transformació del sant i pels seus valors espirituals. Abans, però, de centrar-nos en l'espasa del títol, crec convenient fer un repàs a la vida d'aquest sant.

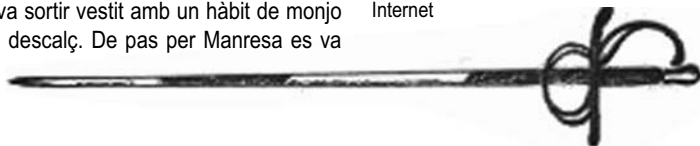
Sant Ignasi va néixer a Azpeitia, Guipúscoa, el 23 d'octubre de 1491 i va morir a Roma el 31 de juliol de 1556. De nom Íñigo López de Loyola, però a partir de 1542 es va canviar el nom pel d'Ignasi per ser més universal, va dir el sant. Encara que va ser educat per a la carrera eclesiàstica, Ignasi va preferir la vida militar i cortesana. Al morir el seu pare, es va encarregar de la seva formació Joan Velázquez de Cuéllar, Comptador Major del rei Ferran el Catòlic. A la mort del seu protector, va passar al servei d'Antoni Manrique, virrei de Navarra i Duc de Nájera. Va prendre part a la lluita contra els Comuners de Castella i va participar a la defensa del castell de Pamplona on va ser ferit de gravetat. Estant convallescent a casa seva i per distreure's va llegir els lli-

bres "Vides de Sants" i "Vida de Crist", que el van impressionar de tal manera que, a partir d'aquell moment, va decidir, amb paraules seves, que, *de servir un rei temporal, serviria el Rei etern i universal*. Personalment m'impersona aquesta transformació que va trastocar la seva vida de manera tan radical. Gentilhome, instruït, soldat i cortesà, acostumat a una vida folgada va passar per pròpia voluntat a la pobresa més absoluta. Aquesta transformació, la va iniciar al Monestir de Montserrat de camí a Barcelona on tenia la intenció d'embarcar cap a Terra Santa. A Montserrat hi va deixar la seva espasa i la roba de militar, i en va sortir vestit amb un hàbit de monjo i descalç. De pas per Manresa es va

refugiar en una cova, on va romandre deu mesos ja que Barcelona es trobava tancada a causa de la pesta. Durant aquest període va iniciar els seus coneguts *Exercicis Espirituals*. No crec que en un principi l'espasa tingués un valor intrínsec per als monjos; però, a mesura que el sant va anar adquirint notorietat, esdevingué un objecte de culte. Durant la guerra civil de 1640 els Consellers de Barcelona van extradir del Monestir tots els monjos que no fossin nascuts a Catalunya. Amb l'excusa de protegir els objectes de valor, se'ls van emportar cap a Barcelona, però l'espasa de sant Ignasi no hi figurava. Es té constància que el 1674 la Comunitat Beneditina va fer entrega de l'espasa als jesuïtes, però inexplicablement els elements de plata de la seva empuñadura havien desaparegut. El 1907, el rector de l'església de Betlem de Barcelona va fer entrega de l'arma a la Companyia de Jesús i va ser col·locada en una urna a l'altar de sant Ignasi de l'església del Sagrat Cor de Barcelona del carrer de Casp, i allà continua. El sant va ser canonitzat a l'any 1556. Actualment la Companyia de Jesús està present als cinc continents. L'actual Papa, Francesc I, pertany a l'Orde.

Fonts consultades: diccionari Monitor i Internet

Classes de ioga

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

El dimarts de les 19.30 a les 21

Cal portar una estoreta, o matalasset, tovallola, coixí petit, *pareo* i roba còmoda.

Preu trimestre **80€**, socis **70€**

Inscripcions a Gent del Masnou Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9
Vocalia Recreativa

Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

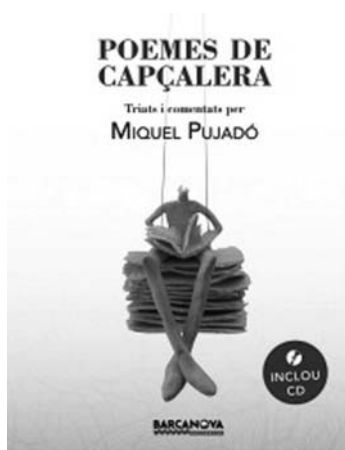
Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Una antologia original i útil

En Miquel Pujadó (Terrassa, 1959) és un home d'allò més polifacètic (cantant, professor, escriptor...) i un intel·lectual d'aquells que tant de bé fan i han fet al país, d'aquells que fan les coses sense gaire soroll, sense buscar protagonismes, senzillament perquè creuen que poden ser útils per enfortir la llengua i la literatura catalanes, per engrescar els infants i els joves a llegir, per divulgar un patrimoni, com per exemple el de la cançó, massa arraconat pels mitjans i per la intel·lectualitat de moda, per...

Aquesta antologia de poesia catalana que avui us recomano (1) n'és un exemple més. És un exemple de la feina ben feta, del valor pedagògic i divulgatiu que té bona part de la seva obra, del pou de ciència que és i que ens acosta amb la seguretat i la senzillesa dels bons mestres... Es tracta d'una tria personal d'en Miquel

Pujadó, molt variada, tant pel que fa al temps i al lloc de l'escriptura dels 92 poemes seleccionats, com per l'estètica a què pertanyen, com deixa ben clar el mateix Pujadó a la "Introducció" (p.13-15). Tenen en comú dues coses, com també hi apunta: "la primera és que els seus autors ja no es troben físicament entre nosaltres; la segona, que continuen expressant sentiments i conceptes que ens afecten com a homes i dones d'ara i d'aquí." Si hi afegiu que els poemes no estan agru-

pats cronològicament, sinó en sis seccions temàtiques ("El joc de viure", "El laberint del jo", "De l'amor i el desig", "Somriures i esgarrapades", "Una vella i estimada terra" i "Lletres de batalla"); que tots són d'autors diferents i molt variats (només n'hi ha un d'anònim), com hem dit; que cada poema va introduït per un doble comentari (una presentació de l'autor i una del poema en concret, separats per tipologies de lletra diferents); que dels 92 poemes n'hi ha una tercera part de recitats o de cantants (pel mateix Pujadó o per actors reconeguts de l'escena catalana) inclosos en un cd que acompanya el llibre; i encara que els comentaris són d'allò més originals i personals en totes dues parts (perquè es nota que l'autor els ha llegit i els ha treballat, i gosaria dir que els ha viscut, i no pas que ha tirat de manuals o d'internet); per tot això, podreu entendre per què us la recomano, aquesta antologia. Assaboriu-la, perquè no us decebrà i us descobrirà textos colpidors i desconeguts i tot, n'estic segur, com m'ha passat a mi.

(1) Autors diversos. *Poemes de capçalera*. Tria i comentaris de Miquel Pujadó. Editorial Barcanova (Col·lecció "Tornaveu"), Barcelona, 2016. 301 pàgines.

Dites i personatges populars (37)

Albert Vidal

Per què diem... EL TEMPS PASSA I LA JOANA BALLA

Es refereix a la impossibilitat d'aturar el temps. Per exemple, quan algú s'entretén molt en algun afer i volem dir-li que espavili perquè el temps no s'atura. L'origen, el trobem en el passatge bíblic sobre el degollament de sant Joan Baptista, i la tradició abasta tota la Mediterrània.

És prou coneguda la història que explica que Herodíes, princesa idumea que havia estat casada amb el seu oncle Herodes Filip, se'n va divorciar per tornar-se a casar amb el germanastre d'aquest, Herodes Antípes, tetrarca de Galilea, el qual també s'havia divorciat de la seva dona, la princesa nabatea Phasaëlis.

El cas és que Herodíes tenia una filla del seu anterior matrimoni anomenada Salomé segons l'obra literària 'Antiguitats jueves' de l'historiador jueu romanitzat Flavi Josep, encara que en el Nou

Testament no apareix el nom de la noia i només se l'esmenta com a 'la filla d'Herodíes'. Per cert, que Salomé es casaria més tard amb el seu mig oncle Herodes Filip II, germanastre del marit de la seva mare.

A part d'aquests embolics de família, es veu que a Salomé, que només tenia 16 anys aleshores, li agradava Joan, anomenat el Baptista i més tard sant; però com que ell estava per altres assumptes més sublimes, la va rebutjar a més de retreure públicament la unió de la seva mare amb el seu nou marit, ja que anava en contra de la llei jueva.

Tot plegat, que Salomé es va venjar del menyspreu i Herodes dels seus retrets fent tallar el cap de Joan, que els va ser portat en una safata. Segons la tradició, va ser quan la noia va ballar la famosa

'dansa del set vels'.

Diu la saviesa popular que per la seva criminal acció la noia va ser condemnada a ballar sense parar i per sempre més, alhora que adoptava el nom de la seva víctima: Joana. D'aquí la dita.

Es diu que una nit de Nadal, mentre Salomé ballava sobre les gelades aigües del riu Segre, el glaç es va trencar i ella va enfonsar-s'hi fins al coll; tot seguit el forat del gel es va tornar a tancar i la va escanyar. Per això, si mai

aneu a la vora del Segre una nit de Nadal, és possible que encara pugueu sentir una llunyana música i les apassionades però gràcils passes de la ballarina.

ASSEMBLEES GENERALS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2017

CONVOCATÒRIA

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoquen les Assemblees Generals ORDINÀRIA i EXTRAORDINÀRIA per al diumenge, dia 30 d'abril de 2017, a les 12 del migdia, al local social, carrer Doctor Agell, 9

ASSEMBLEA ORDINÀRIA

PROPOSTA D'ORDRE DEL DIA:

- 1/Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària de l'any 2016.
- 2/Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2016 (*)
- 3/Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2017 (*)
- 4/Presentació de la memòria de l'any 2016 i projectes per al 2017
- 5/Suggeriments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2016 i el pressupost del 2017 seran a partir del 28 de febrer a disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta d'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts fins a 30 dies abans del dia de la celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

Ordre del dia:

- 1/Punt únic: Renovació dels càrrecs de President, Secretari, Vocal de Cultura i Vocal (*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, de la Junta Directiva, o bé d'un mínim de 10 socis. A tal efecte, el cens actual de socis restarà a la Secretaria de l'Associació a disposició de tots els socis interessats a presentar-se com a candidats.

Cordialment,

Joan Casals i Agustí

President de Gent del Masnou.

LA Coral Xabec DEMANA CANTAIRES

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. Ens calen veus tant de dones (sopranos i contralts) com d'homes (tenors i baixos). Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Madrona

Aquest mes els sants ens acompanyen en la ruta teatral. Perquè, de fet, si fa no fa, tots en som una mica, amb l'excelsa paciència que tenim amb els nostres polítics i els aliens, que són infraestructuralment centripets. Invoquem santa Madrona, advocada contra les febres malignes i protectora dels navegants, la qui allò difícil soluciona.

1 de març, dia de Sant Rossend. (Bon març a tothom.)

El dia 10 torna la gran *Sócrates, juicio y muerte de un ciudadano*. El Teatre Romea recupera Josep Maria Pou, Carles Canut, Amparo Pamplona, Pep Molina, Borja Espinosa, Ramon Pujol i Guillem Motos sota la direcció (i coautoria) de Mario Gas.

14 de març, dia de Santa Florentina. Justament l'obra de

Mercè Rodoreda *La senyora Florentina i el seu amor Homer* està fent temporada al nostre Teatre Nacional de Catalunya (TNC). Fins al 2 d'abril tenim temps

foto: David Ruano.

per anar a veure aquest muntatge la direcció del qual la signa Sergi Belbel; inclou el treball interpretatiu de quatre grans dones de la nostra escena: **Mercè Sampietro, Margarida Minguió, Teresa Urroz i Carme Callol**. El director ens explica: «Rodoreda escriu, amb to de comèdia de costums, gairebé a la manera d'un De Filippo, sobre les vides, les petites misèries, les petites desgràcies i les petites alegries d'una colla de dones barcelonines de principis de segle XX.»

15 de març, dia de Santa Madrona. Solucions! *La rebel·lia possible* fa temporada (tot el març, fins al 26) a la Sala Muntaner. Calen accions reivindicatives i la nostra revolta constant. Amb autoria de Javier Yagüe i Luis García Araus, la interpretació recau en Toni González, Carla Mercader, Joan Sureda, María Villarejo, Xavi Casan i Núria Valls.

19 de març, dia de Sant Josep. Fins al 19 se celebra el 27è Concurs de Teatre Amateur al Foment Martinenc (c/ de Provença, 589). El 12 de març la Inestable Ceretana de Puigcerdà hi representa *Toc toc* de l'humorista Laurent Baffie (n. 1958). El 19 el grup Attrezzo de Vilafranca del Penedès hi ofereix *Un esperit burlata* (adaptació, a partir del text del britànic Noël Coward, 1899-1973). (Recolzem les bases, recolzem les arrels, les iniciatives que lluiten irrefrenables i apassionades.)

Fins al dia 26 podem gaudir d'*Alicia al país de les meravelles* en les funcions infantils (diumenges, a les 12) del Teatre Romea. Sí, volem un viatge; sí, volem meravelles. Sí, volem petons i dies feliços. El text de Lewis Carroll l'ha adaptat (bravo!) la dramaturga catalana Marta Buchaca.

31 de març, dia de Sant Benjamí. (Bon abril a tothom.)

O juguem tots, o punxem la pilota

La incapacitat de resoldre qüestions quotidianes ha dut a voler la independència moltes persones que no s'ho plantejaven

Jofre Llombart,
periodista

Una de les acusacions que es llancen contra el moviment independentista és que els seus dirigents s'han oblidat dels problemes reals de la gent. I, dades en mà, és justament el contrari. És precisament la incapacitat de resoldre aquestes qüestions quotidianes la que ha motivat que moltes persones que mai no s'havien declarat independentistes avui votarien Sí en un referèndum. Hi ha dues grans traves: recursos i poder polític real per fer les coses. Cada any els catalans, votin el que votin, paguen en impostos 16.000 milions d'euros que després no tornen a Catalunya en forma d'inversions. Amb aquests diners de més, la Generalitat tindria garantides cada any, les partides de Sanitat, Educació i Transports. Però, al marge d'aquest greuge econòmic, que suposa un fre en el desenvolupament de qualsevol país, hi ha una altra qüestió que canviaria si Catalunya tingués total llibertat de moviments: poder decidir sobre cada àmbit de la vida. Sense anar més lluny, en els últims anys el Tribunal Constitucional ha tombat desenes de mesures de caire social ja aprovades pel Parlament. És el cas conegut de la pobresa energètica, però també la possibilitat de cobrar un impost als bancs per a grans fortunes, protegir els ciutadans que han estat estafats per hipoteques o preferents, cobrar un impost per cada pis buit per dedicar-lo a lloguer social o fer polítiques d'igualtat entre homes i dones. Totes aquestes mesures, que res tenen a veure amb el 9N, es podrien estar aplicant si no fos que aquest alt tribunal les ha suspès a instàncies del govern espanyol en considerar que la Generalitat envaïa competències. És allò que la saviesa popular resumeix dient que "o juguem tots, o punxem la pilota". Doncs bé, el govern espanyol ha punxat 22 pilotes en els últims quatre anys.

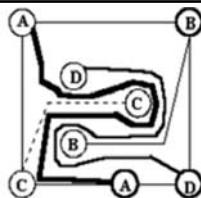
Exposicions

fins el 25/3 Rapa Nui, l'illa dels enigmes, de Joan Muray

del 31/3 al 8/6 Lluís Millet i el Masnou. 150 aniversari del seu naixement.

L'enigma V.D.R.

Solució del mes de febrer:

Enigma del Març:

Fent les operacions que vulguis amb tots els quatre "4", arriba al resultat, un per un, d'1 fins a 10. Seran 10 resultats per separat.

4 - 4 - 4 - 4

Diumenge amb lletres

Diumenge 26 de març a les 7 de la tarda

Vetllada artística, literària, musical...

a càrrec del Grup **Rauxa** de Gent delMasnou.

ENTRADA GRATUÏTA

Vols reduir i alliberar la tensió profunda i autogestionar l'estrès i l'ansietat?

Sessions cada dijous a Gent del Masnou

Nens 8-13 anys: 18:10-19:15

Adults 14-99 anys: 19:30-21:00

Preus: 15€ la sessió. 40€ 4 sessions

A càrrec de **Carles Ripol**, facilitador certificat de TRE® T. 722 75 01 52 · carles@trebarcelona.cat

Més informació: www.trebarcelona.cat • www.trespain.es

Arran de sòl

Pledebuit

Ja sabeu que els quissos ho ensumem tot abans de fer res; doncs bé, l'altre dia anava jo tot xino-xano per un carrer de la vila, per la vorera, és clar, quan veig aquesta i un tros de paret mullats; tot d'una ho ensumo, per si de cas havia d'aixecar la pota, però, renoi, allò no era pixum de cap altre ca, era aigua. Com podeu imaginar, me'n passaren les ganes, ja que la meva necessitat no era urgent, sinó només per allò de marcar territori.

Estava jo amb aquestes disquisicions, quan va passar un dels vostres, un bipede, i em diu: Què, pixes o no? La meva resposta fou que no, i aleshores l'home em va explicar que allò era aigua que vessava per una canal, per dos llocs, arran de terra, i a uns dos metres i escaig, que, pel que es veu, provenia del terrat d'aquella casa, que devia ser un escapament, una fuita, vaja, i que ja feia mesos que durava. El problema era més gros del que podia semblar, ja que la casa en qüestió era municipal, dedicada a la cultura i que feia poc havien restaurat, amb la qual cosa aquesta fuita malmestia la façana lateral.

Bé, ja veieu a què em va conduir la meva dèria per marcar territori!

L'home que em va informar i jo continuàrem passejant junts i em contà que allà on ell viu, i segurament a tota la vila, el servei de neteja de carrers deixa molt a desitjar.

Em va dir que davant mateix de la seva porta, un ciutadà incívic (i brut) va tirar la pell d'un plàtan, i que allí es va estar més d'un mes. Primer s'anà assecant, arrugant, etc., però, quan passava el que escombrava, només recollia una burilla de cigarreta per aquí, un paperet de caramel per allà, però deixalles més grans les passava de llarg. I no parlem dels excrements de gossos de ciutadans porcs.

Al cap de més d'un mes, per fi va desaparèixer l'arrugada pell de plàtan del davant de casa seva, i fou perquè va passar aquella mena de cotxet amb dos raspalls giratoris, que se la va engolir cap a dins. Se'n podria fer un conte, oi?

I ara us preguntareu, de què va aquest quisso aquest mes, doncs de crítica, com sempre, i no perquè sigui un repatani que no troba res ben fet, sinó perquè precisament m'agraden les coses ben fetes, i especialment les que paguem entre tots, ja m'enteneu.

Per un costat tenim una obra de restauració que devia costar un foter de euros i que s'està malmetent per negligència de qui representa que hauria de vetllar perquè funcionés degudament. I per l'altre, un servei, que també paguem tots, però que no compleix amb el que, se suposa, deuen haver estipulat.

Tot plegat em fa pensar que es gasta molt i es compleix poc. Que tothom té drets, però que, de les obligacions, molts en defugen. I que la culpa és molt negra i ningú no la vol.

Penso que si hi hagués com una mena de bústia, on tots els ciutadans poguessin dipositar una nota de les anomalies que veiessin, d'incompliments com els que he esmentat, etc., qui n'hagués de prendre nota ho veuria i es podria posar fil a l'agulla i podríem gaudir d'un poble més net.

Apa, jo ja he llançat l'esquer. Bup, bup.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Calamars a la crema de porros

Per a quatre persones

De 12 a 14 calamars, 2 porros, 1 bric petit de nata líquida per cuinar, un manat de julivert, mantega, oli d'oliva i sal marina

Preparació:

- 1. Primer tallem la part més blanca dels porros a rodanxes. Les rentem sota l'aixeta i les deixem escórrer.**
- 2. Agafem una cassola i hi posem quatre cullerades d'oli i que es vagi escalfant.**
- 3. Quan l'oli estarà calent, hi afegim els porros, un pessic de sal i abaixem el foc perquè vagi fent xup-xup fins que siguin ben tous. Els reservem i en traiem l'oli que sobri.**
- 4. Netejem els calamars i fem tres talls en el cos del calamar, només en una banda.**
- 5. En una paella hi posem un parell de cullerades de mantega i, ja ben calenta, hi enrossim els calamars i les potes.**
- 6. Els anem tombant i hi tirem el porro que hem reservat.**
- 7. Al cap d'un minut ja hi podem abocar la nata líquida i el julivert picat; rectificuem de sal i ho deixem reduir una mica.**
- 8. Ja ho tenim a punt per emplatar... potser podem acompanyar-ho amb arròs blanc o xampinyons saltejats i, això sí, un bon vi!**

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Cap a la República

Informació mensual del Procés Constituent
ANC-AI Masnou Decidim · Mç17 · elmasnou@assemblea.cat

Espai publicitari contractat. Gent del Masnou no té cap vincle amb el que s'expressi en aquesta pàgina.

Què és un procés constituent?

És un conjunt d'actuacions que culminen en l'elaboració d'una nova Constitució. Quan un poble decideix constituir-se formalment en Estat, després d'haver iniciat un procés d'independència, acostuma a engegar un procés constituent.

Barcelona protagonitza la manifestació més massiva d'Europa per als refugiats

Els Països Catalans ja acullen més d'un miler de refugiats

Josep Vicent Boira secretari autonòmic de vertebració del territori de la generalitat valenciana denuncia que la connexió ferroviària entre Atocha i Chamartín es paga amb fons del corredor mediterrani.

El govern espanyol destina fons del corredor mediterrani a potenciar el corredor central a través de Madrid.

L'Estat embarga més de 246.000 euros a l'ANC per la gigaenquesta del 2015 i d'una quantitat semblant a Omnium Cultural

La sanció s'imposa per una presumpta vulneració de la llei de protecció de dades, concretament per haver preguntat la ideologia dels ciutadans enquestats en la gigaenquesta i sobre si votarien a favor de la independència. ANC i Omnium van presentar-hi un recurs, però l'Audiència espanyola el va denegar i va ordenar l'execució immediata de la multa per la via del constrenyiment.

El Somni continua.

Deia Muriel Casals: "Viure en llibertat consisteix a saber respectar qui pensa diferent". Ja fa un any de la seva mort.

"El poble té la força: si no fem nosaltres no fallarà el procés"

El passat dilluns, 6 de febrer a partir de les 6 del matí més de 40.000 persones van donar suport als encausats pel 9-N. Molts van demanar festa a la feina. "Som un país que lluita pels seus drets"

La Generalitat estarà preparada al setembre per a assumir la gestió d'impostos massius

L'Agència de Tributs de Catalunya (ATC) va incorporant funcions, com ara la recaptació executiva de deutes, o les del Servei Català de Trànsit, de diputacions i ajuntaments, que feia l'administració estatal. També assumeix la recaptació d'alguns impostos, encarregada fins ara a registradors. Finalment, el primer de setembre l'ATC ja farà la liquidació dels impostos cedits a tot Catalunya

L'ANC es mobilitzarà a Madrid en suport d'Homs

Puigdemont es compromet a una pregunta "clara" i "binària" sobre la independència

Saps que pel fet de viure a Catalunya l'estat Espanyol t'agreuja, siguis independentista o no?

Penja o renova la teva senyera o estelada. I recorda-ho, no la despengis! Convida la teva gent també a fer-ho.

Totes aquestes notícies les podeu contrastar o ampliar posant el titular de la notícia al buscador de google.

FESTA DEL DIA DE LA DONA VINE A GAUDIR D'UN DIA DE FUTBOL A L'ATLÈTIC MASNOU

Competim amb valors!

**NENES, MARES, COSINES,
TIETES, AMIGUES...
TOTES HI ESTEU CONVIDADES!**

Amb 2 camps de futbol inflables on jugarem partidets 3 x 3... no cal que sàpigues jugar a futbol, només que tinguis ganes de divertir-te!

12 DE MARÇ DE 10 A 13

Amb el suport de:
Ajuntament del Masnou

Inscripcions a: Club Atlètic Masnou
Tel.: 93 540 84 40 (de dilluns a divendres de 18 a 20 h)
Coordinador del Futbol Femení: Jeny. Tel.: 630 632 489
(De dilluns a divendres de 9 a 12 h i de 16 a 22 h)
info@atmasnou.cat - www.atmasnou.cat

45è Aplec de la Sardana al Masnou

26 de març al Pati del Casino a les 11 i a les 16

Cobles Marinada, Jovenívola de Sabadell i Principal del Llobregat;

Matí exhibició de 10 colles veteranes, al migdia dinar de germanor, a la tarda concurs de colles improvisades i estrena d'una sardana.

Hi haurà rifes per a tothom i premis per a les colles participants.

Si voleu dinar amb nosaltres, el preu és de 16€; hi haurà amanida catalana, paella mixta, pastís d'aplec, begudes, cafè i gotes.

N'heu de fer la reserva al **666 359 166**, per correu: **carmepru@josoc.cat** o directament al núm. de compte indicant nom i població: La Caixa **2100 3237 28 2200037481**

Nota: recomanem fer la reserva del dinar abans del dijous 23 de març.

En cas de pluja: SE SUSPENDRIEN TOTES LES ACTIVITATS.